

Forslagets andet stykke svarer til gældende lovs § 3 og omfatter de personer med udenlandsk jordemoderuddannelse, som ikke omfattes af forslagets første stykke.

Til §§ 4-6.

Bestemmelserne træder i stedet for § 4 i gældende lov. I lighed med hvad der gælder for tandlæger og læger, foreslås det i § 4, at jordemødre får adgang til at fraskrive sig autorisationen. En fraskrivelse – og en fratagelse – af autorisationen indebærer, at den pågældende mister såvel retten til at betegne sig som jordemoder som til at udøve jordemodervirksomhed. Samtidig frigøres hun for mødepligten i henhold til § 9, stk. 1.

Til § 7.

Bestemmelserne træder i stedet for § 5, stk. 1, i gældende lov og giver som denne hjemmel for nærmere regler om jordemødres virksomhed, herunder fastsættelse af bestemmelser om anvendelse af bedøvelse. De gældende regler er indeholdt i sundhedsstyrelsens cirkulære af 15. august 1960 med senere ændringer. Det er hensigten i forbindelse med ikrafttrædelsen af loven at ajourføre disse regler.

Bestemmelsen afløser samtidig gældende lovs § 11, stk. 3, hvorefter jordemoderen skal underrette forældrene om deres pligter i forbindelse med barnets fødsel. Såvel denne pligt for jordemoderen som jordemoderens pligt til at underrette forældrene om visse rettigheder i forbindelse med graviditeten og barnets fødsel vil blive fastlagt mere detaljeret i sundhedsstyrelsens ovennævnte regler.

Til § 8.

Den i stk. 1 indholdte bestemmelse svarer til gældende lovs § 6, stk. 1, 1. sætning. Herudover er det i gældende lov bestemt, at jordemoderen nøje skal følge den vejledning, hun har fået på jordemoderskolen, og de instrukser m.v., der meddeles hende af indenrigsministeren og sundhedsstyrelsen eller vedkommende embedslæge. Den foreslåede § 7 vil imidlertid fremtidig give den fornødne instruktionsbeføjelse.

Efter § 6, stk. 1, 1. pkt. i gældende lov er det forbudt jordemødre at foretage anden behandling af syge end den, hvori der til enhver tid undervises

på jordemoderskolen. Begrundelsen for denne bestemmelse har været, at jordemødre efter deres virksomheds art ofte vil være udsat for forespørgsler angående sygdomstilfælde og derfor være særligt fristet til at inklade sig på en behandling, der ligger uden for deres sagskundskab. Man mener imidlertid nu, at jordemødrenes uddannelse og faglige niveau er således, at en sådan bestemmelse ikke er nødvendig, og at man i det hele kan nøjes med bestemmelsen i § 8, stk. 1, hvorefter jordemoderen under udøvelse af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Lovrigt vil tilfælde, hvor en jordemoder tager syge i kur, og derved udsætter deres helbred for påviselig fare, være omfattet af lægelovens regler om kvaksalveri.

Den foreslåede stk. 2 svarer til gældende lovs § 6, stk. 2, idet der dog er udeladt, at bistanden sker på lægens ansvar. I tilfælde hvor en jordemoder har egen skyld, må hun selvstændigt kunne drages til ansvar.

Til § 9.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til gældende lovs § 9, stk. 1, således som denne er formuleret ved lov nr. 237 af 7. juni 1972. Bestemmelsen i stk. 2 svarer til gældende lovs § 10, § 9, stk. 2, adskiller sig fra § 4, stk. 2, om fraskrivelse af autorisation derved, at en jordemoder, der skriftligt har meddelt sundhedsstyrelsen, at hun ønsker at ophøre med at udøve jordemodervirksomhed, fortsat er berettiget til at betegne sig som jordemoder og lejlighedsvis at virke som jordemoder.

Til §§ 10 og 11.

Bestemmelserne svarer til de for andre selvstændige medicinalpersoner gældende regler. Bestemmelserne i § 11 og § 12, stk. 1, erstatter gældende lovs § 11, stk. 1 og 2.

Til § 12.

Bestemmelsen, der erstatter gældende lovs § 17, stk. 1, svarer til de for andre medicinalpersoner gældende bestemmelser.

Til §§ 13-14.

Bestemmelserne svarer til de for andre medicinalpersoner gældende bestemmelser.